Tuesday 18 June 2024

21:11

Každá vráska

Vlasy bílé jako sníh padající,
v rukou vrásčitých se třese chlad.
Vzpomínky na mládí, jak slunce svítící,
teď v osamění hledá, kdo měl by ho rád.

Čas neúprosně plyne jako řeka,
odnáší s sebou každý mladý den.
Smutek v očích těch, co život dlouho čeká,
snad vzpomínky mu zůstanou a taky ten sen.

Každý krok je těžký, nohy slábnou,
tváře plné příběhů, co nikdo nečte rád.
Vše, co prošli, v srdcích svých si schovávají,
a jejich moudrost, kterou svět by měl znát.

Každá vráska příběh vypráví,
o láskách, bojích, radostech i bolu.
Dny, kdy společnost byla bohatstvím,
teď ticho vládne v tichém dolu.

Však úcta k těmto vzácným duším,
by měla v srdcích našich žít.
Přinést jim teplo a pár slov vlídných,
jako květiny v jarní čas rozkvést a svít.

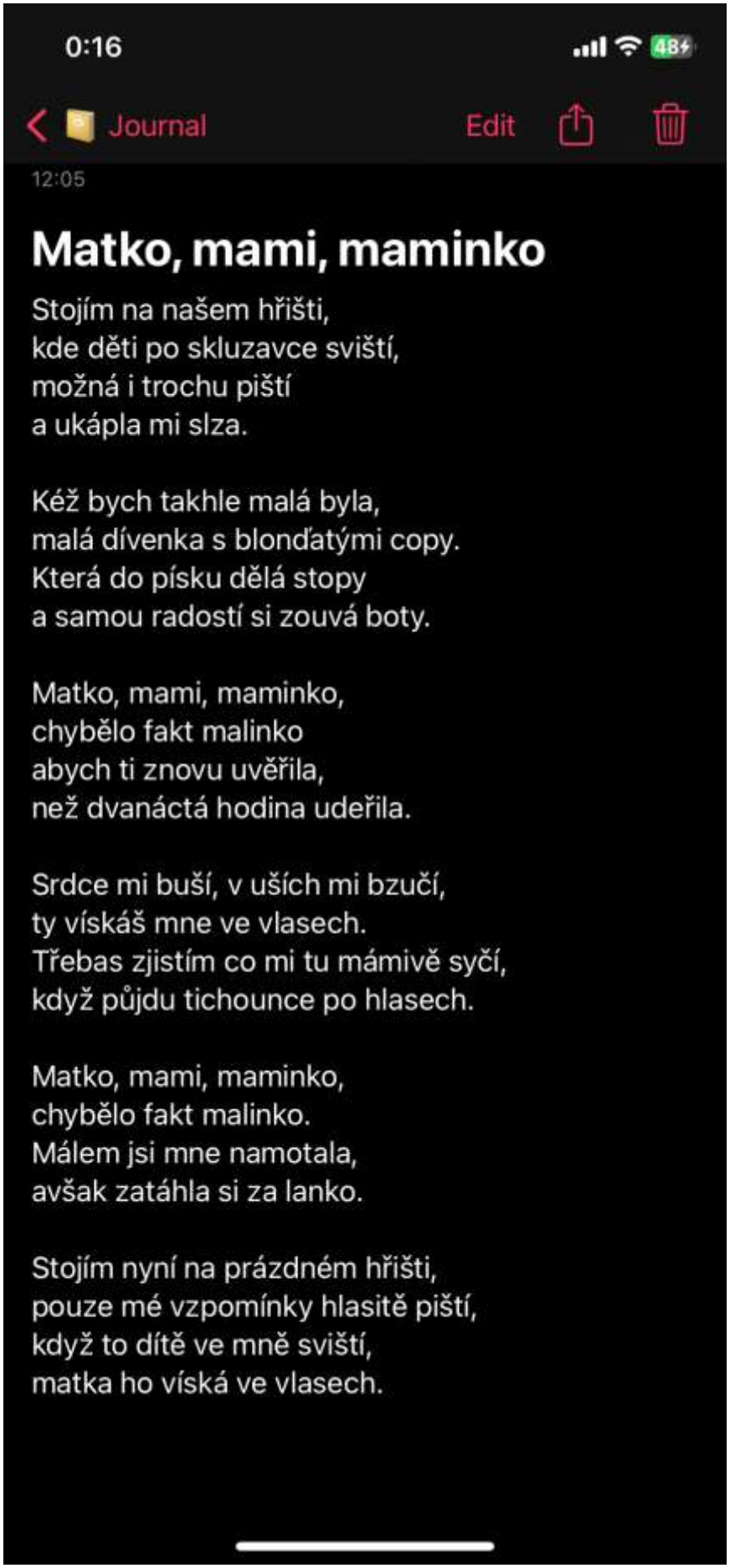
0:16
Journal
Edit
12:05
Matko, mami, maminko
Stojím na našem hřišti,
kde děti po skluzavce sviští,
možná i trochu pští
a ukápla mi slza.
Kéž bych takhle malá byla,
malá dívenka s blonďatými copy.
Která do písku dělá stopy
a samou radostí si zouvá boty.
Matko, mami, maminko,
chybělo fakt malinko
abych ti znovu uvěřila,
než dvanáctá hodina udeřila.
Srdce mi buší, v uších mi bzučí,
ty vískáš mne ve vlasech.
Třebas zjistím co mi tu mámivě syčí,
když půjdu tichounce po hlasech.
Matko, mami, maminko,
chybělo fakt malinko.
Málem jsi mne namotala,
avšak zatáhla si za lanko.
Stojím nyní na prázdném hřišti,
pouze mé vzpomínky hlasitě pští,
když to dítě ve mně sviští,
matka ho víská ve vlasech.

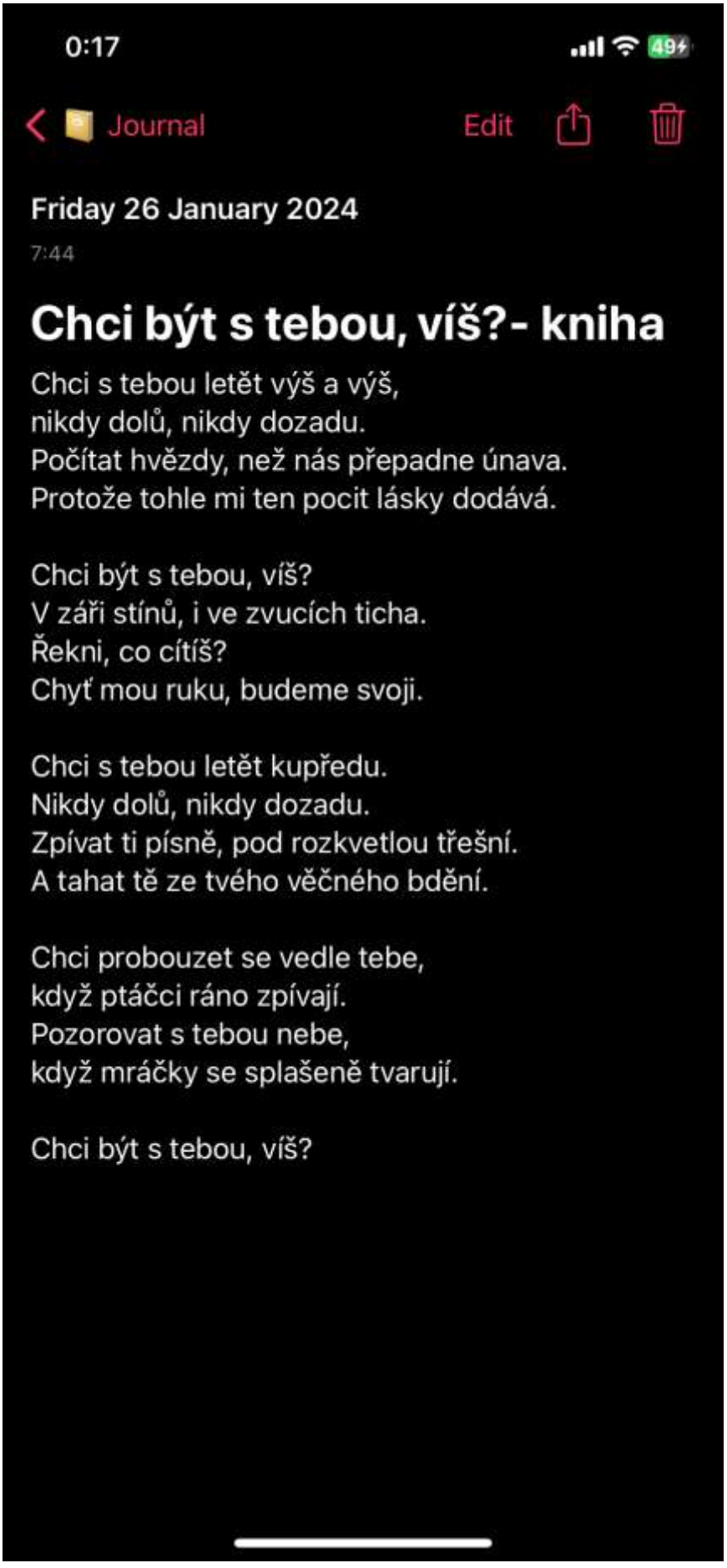
0:17
49
Journal
Edit
Friday 26 January 2024
7:44
Chci být s tebou, víš?- kniha
Chci s tebou letět výš a výš,
nikdy dolů, nikdy dozadu.
Počítat hvězdy, než nás přepadne únava.
Protože tohle mi ten pocit lásky dodává.
Chci být s tebou, víš?
V záři stínů, i ve zvucích ticha.
Řekni, co cítíš?
Chyť mou ruku, budeme svoji.
Chci s tebou letět kupředu.
Nikdy dolů, nikdy dozadu.
Zpívat ti písně, pod rozkvetlou třešní.
A tahat tě ze tvého věčného bdění.
Chci probouzet se vedle tebe,
když ptáčci ráno zpívají.
Pozorovat s tebou nebe,
když mráčky se splašeně tvarují.
Chci být s tebou, víš?

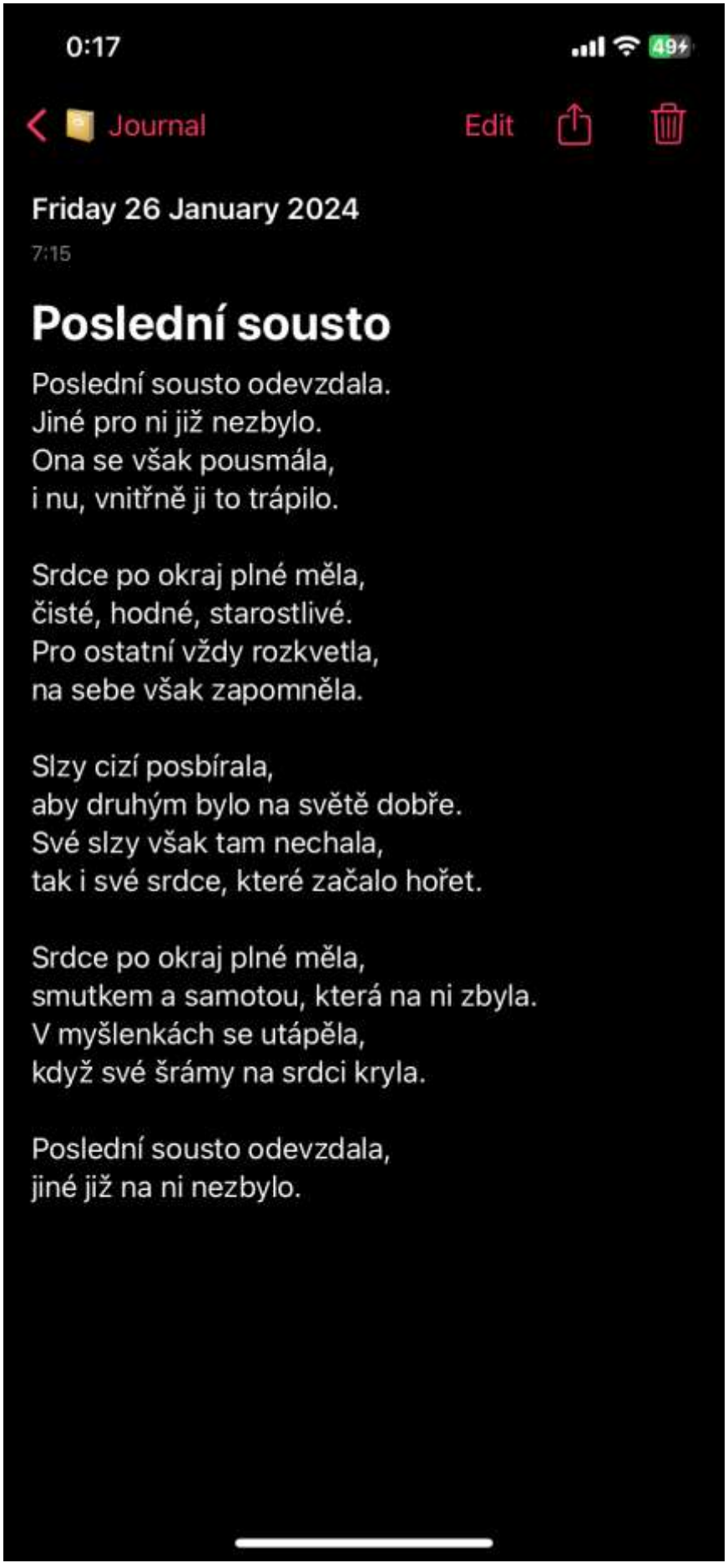
0:17
49
Journal
Edit
Friday 26 January 2024
7:15
Poslední sousto
Poslední sousto odevzdala.
Jiné pro ni již nezbylo.
Ona se však pousmála,
i nu, vnitřně ji to trápilo.
Srdce po okraj plné měla,
čisté, hodné, starostlivé.
Pro ostatní vždy rozkvetla,
na sebe však zapomněla.
Slzy cizí posbírala,
aby druhým bylo na světě dobře.
Své slzy však tam nechala,
tak i své srdce, které začalo hořet.
Srdce po okraj plné měla,
smutkem a samotou, která na ni zbyla.
V myšlenkách se utápěla,
když své šrámy na srdci kryla.
Poslední sousto odevzdala,
jiné již na ni nezbylo.

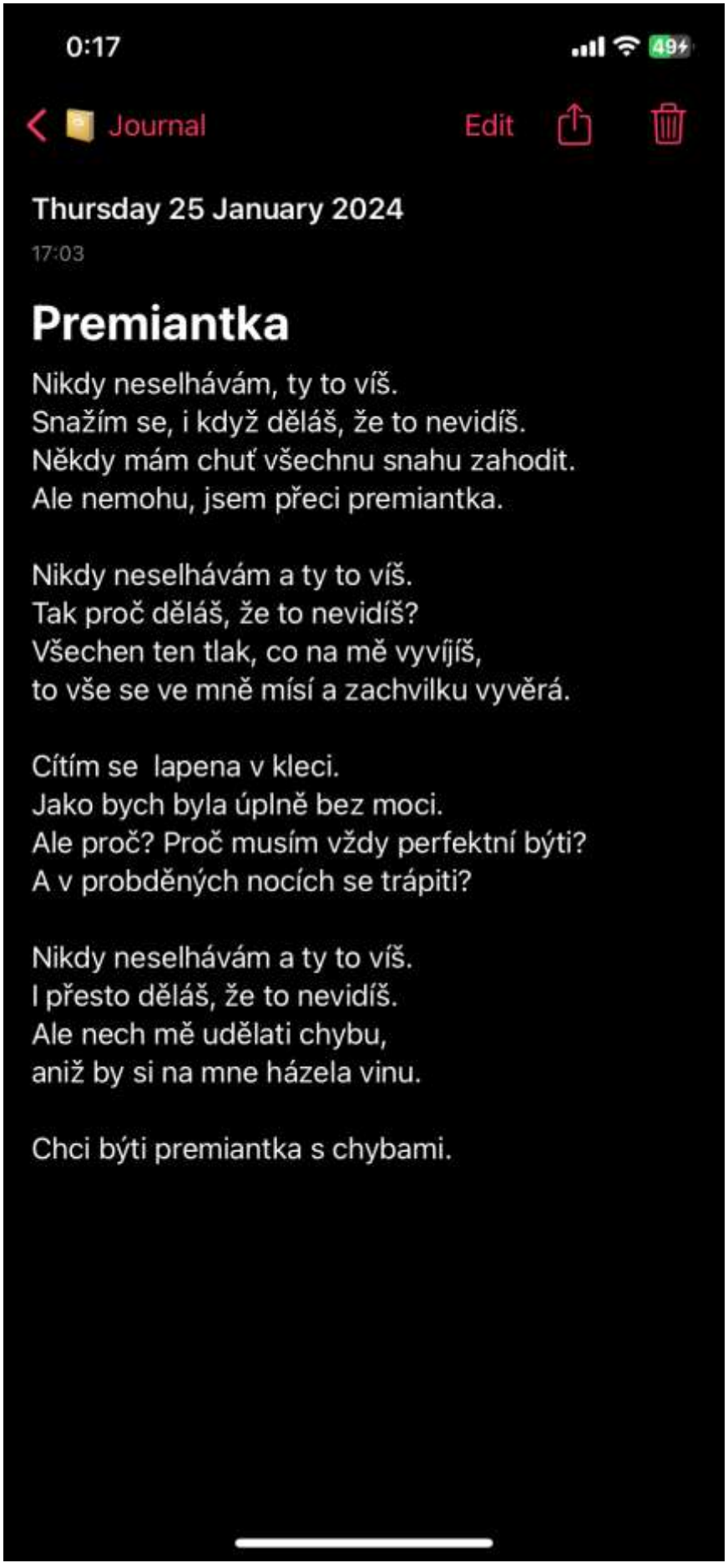
0:17
49
Journal
Edit
Thursday 25 January 2024
17:03
Premiantka
Nikdy neselhávám, ty to víš.
Snažím se, i když děláš, že to nevidíš.
Někdy mám chuť všechnu snahu zahodit.
Ale nemohu, jsem přeci premiantka.
Nikdy neselhávám a ty to víš.
Tak proč děláš, že to nevidíš?
Všechen ten tlak, co na mě vyvíjíš,
to vše se ve mně mísí a zachvilku vyvěrá.
Cítím se lapena v kleci.
Jako bych byla úplně bez moci.
Ale proč? Proč musím vždy perfektní býti?
A v probděných nocích se trápiti?
Nikdy neselhávám a ty to víš.
I přesto děláš, že to nevidíš.
Ale nech mě udělati chybu,
aniž by si na mne házela vinu.
Chci býti premiantka s chybami.